

Spanyolnátha
művészeti galéria

Behálóztunk!
2007. július 31.
három éves a Spanyolnátha

SEKSZÁRD

Baka István

☰ ✉ A+ A-

A PAD » A PAD

SEKSZÁRDI(T)TÁL(L) » KOMJÁTHY MÁTÉ
INNEN-IDE » DICSŐ ZSOLT » DRESCHER J. ATTILA » ERDÉLYI Z. JÁNOS » GACSÁLYI JÓZSEF » GULYA ISTVÁN » JANKOVICS ZOLTÁN » KIS PÁL ISTVÁN » TÖTTÖS GÁBOR

KÉPZŐ » ADORJÁNI ENDRE » BAKY PÉTER » FUSZ GYÖRGY » KOVÁCS ZOLTÁN » RUPPERT JÁNOS » SZATMÁRI JUHOS LÁSZLÓ » SEKSZÁRD ÉS TOLNA MEGYE KÉPZŐMŰVÉSZETI ÉLETE

ONNAN-IDE » DR. MÁRIÁS » FENES TIBOR » GÉCZI JÁNOS » PÉLI PÉTER » PODMANICZKY SZILÁRD » SUSANNA LAKNER

SEKSZÁRDI KÉPESLAP » BAKA ISTVÁN » CSENGEY DÉNES » LAZÁR ERVIN » MÉSZÖLY MIKLÓS

PÉCSI FIATAL ÍRÓK ALKOTÓI KÖRE » ÁLDOZÓ KRISZTIÁN » BALOGH ROBERT » GETTŐ FERENC » KOVÁCS ORSOLYA » LOSCHITZ FERENC » MESTER ZOLTÁN » MÉSZÁROS MÁRK » PERNECKER DÁVID » PLÓTÁR NOÉMI

DIÁKNAPOK » BÁRÁNY ZSOLT » CSÖKE DÓRA » DARAB ZSUZSA » DOBRY JUDIT » DOMJÁN VERONIKA » GASPARICS CSILLA » GÖRZSÖNY DALMA » HUSZKA LEVENTE » KOVALIK VIKTÓRIA » KRISTÓF GÁBOR » MATISZ VIRÁG » MEDVE CSABA » NAGY JUDIT » NÉMETH NINETTA » OSVÁTH TAMÁS » PÁSZTOR ZITA » SVERTSKÓ BIANKA » TAKÁCS MÁTÉ » TATÁR BALÁZS JÁNOS » A DÍJAZOTTAK » TÖRÖK-SZOFI LÁSZLÓ

SZÉPIRODALOM » ÁDÁM TAMÁS » BIRTALAN FERENC » BOLDOGH DEZSŐ » BUSKU ANITA ANDREA » FALUDI ÁDÁM » FALVAI MÁTYÁS » FÁTYOL ZOLTÁN » FAZEKAS CSABA » IJJAS TAMÁS » JUHÁSZ KATALIN » KÜRTI LÁSZLÓ » LADÁNYI-TURÓCZI CSILLA » MÁLIK ROLAND » P. PAPP ZOLTÁN » POLGÁR ERNŐ » POÓS ZOLTÁN » SIMON ADRIENN » SÜTŐ CSABA ANDRÁS » SZÁSZI ZOLTÁN » SZELES JUDIT » SZENTI ERNŐ » SZENTMÁRTONI JÁNOS » SZÓCS ATTILA » TÉTÉNYI CSABA » TOMAJI ATTILA » TURCZI ISTVÁN » FEHÉR KRISZTA » LAPIS JÓZSEF

KÉPZŐMŰVÉSZET » HENN LÁSZLÓ ANDRÁS » HORVÁTH LEVENTE » GAÁL JÓZSEF (HORVÁTH LEVENTE KÉPEI ELÉ) » ROBITZ ANIKÓ » RAPAI ÁGNES (ROBITZ ANIKÓ FOTÓI ELÉ) » SAIN MÁTYÁS » KISS JUDIT ÁGNES (SAIN MÁTYÁS BULGÁRIA-SOROZATA ELÉ)

KRITIKA/RECENZIO » BALAJTHY ÁGNES (BÁN OLIVÉR KÖTETÉRŐL) » BÁN OLIVÉR (A CÉLPONT CSOPORT ANTOLÓGIÁJÁRÓL) » BOLDOGH DEZSŐ (SZEPE ERIKA KÖNYVÉRŐL) » DEÁK-TAKÁCS SZILVIA (CZÓBEL MINKÁRÓL) » GYÜRE ÁGNES (POLCZ ALAINE-BITŐ LÁSZLÓ KÖZÖS KÖNYVÉRŐL) » HORVÁTH GÁBOR MIKLÓS (GÁSPÁR FERENC KÖNYVÉRŐL) » SÜTŐ CSABA ANDRÁS (FALVAI MÁTYÁS KÖNYVÉRŐL) » SZEPE ERIKA (BIRTALAN FERENC KÖTETÉRŐL) » TATÁR BALÁZS JÁNOS (NYILAS ATTILA ÉS KILIÁN LÁSZLÓ KÖNYVÉRŐL) » FODOR TÜNDE (PETŐCZ ANDRÁS KÖNYVÉRŐL) » ZSIBORI ERVIN (TANDORI DEZSŐ KÖTETÉRŐL)

ZENE » KONTINENS » CSELENYÁK IMRE

BAKA ISTVÁN

(Szekszárd, 1948. júl. 25. - Szeged, 1995. szept. 20.)
1948-ban született Szekszárdon. Hétéves koráig Bátán és Tamásiban laktak, 1956 márciusában költöztek vissza Szekszárdra. Második osztályban már Vernét és Jókait olvasott, nyolcévesen verset írt. A Garay János Gimnáziumban érettségizett 1966-ban, orosz tagozaton. Önképzőkör, színjátszókör, versmondás, zene, Tolstoj és Dosztojevszkij eredetiben: a diákevek legboldogítottabb elfoglaltságai. Egy év hőmezővására helyi katonáskodás után, 1967-ben kezdte meg tanulmányait a JATE magyar-orosz szakán. Megismerkedik Ilia Mihályval, aki első verseit 1969-ben közli a Tiszatájban. Az 1968-as csehszlovákiai bevonulás sokkja. 1969-ben házasságot köt csoporttársával, Ökrös Tündével. /Később két gyermekük születik: Agnes (1973) és Tamás (1978). 1971-1972-ben egy egész tanévet Leningrádban tölt és életreszóló barátságot köt a periférián tengődő, de lázas szellemi életet élő orosz-zsidó intelligenciával, akik beavatták a szamizdat iródszámát olvasásának misztériumába. Itt olvas először Brodskijjt, Mandelstamot, Szvasznorát. Rádöbben magyarságára, Magyarország provincia-mivoltára. Ennek hatására kezdi magát nemzeti elkötelezettségű költőnek vallani, aki azokat a lételeményeit fogalmazza meg, amelyek másokéival közösek. Két esztendőnyi szekszárdi tanárkodás után került vissza 1974-ben Szegedre. Szekszárd pedig bevonult a kisregények világába, hogy a költő prózájában boldog kamaszéveinek, meg nem valósult ábrándjainak és városélményének színtere legyen. A Kíncskereső című gyermekeknek szóló irodalmi lap munkatársa, főszerkesztő helyettese lett. Szerkesztőségi szobája az idők során Szeged egyik fontos szellemi műhelyévé vált. 1993 őszén nagy sikerű műfordítás szemináriumot indított a szegedi egyetemen. Költészetére legnagyobb hatást műfordító munkája mellett a komolyzene gyakorolta. Verseinek szónaformája - saját megfogalmazása szerint - keni hatásra alakult ki.

HálóCita

„két szép nagy alma egy sárgarépa meg néhány banán”

Falcsik Mari
Spanyolnátha, 2010 tél

Hírlevel

feliratkozás

név:

feliratkozás

Keresés

a Spanyolnáthában

keresett szöveg:

keresés

A(z) Adobe Flash Player érték már nem támogatott

Adózzon a kortárs művészeteknek!
Támogassa adója 1%-ával folyóiratunk kiadóját!
Adószám: 18448942-1-05
Töltse le a kész rendelkező nyilatkozatot!

1%
LETÖLT

Háry János csőszdala

Lösz-izü bort iszom a Napból
Lösz-fény perreg a szurdikokba
Olvad a szőlő vassá dermed
Estére s kiveri a rozsdá
Hiába forgatom kereplő-
Versemet angyal-seregélyek
Csattogva tőkéimre szállnak
Szomjan marad torok s a lélek
Hadakozom madáríjesztőd
Uram de kardom éle csorbul
Testemből csillag-tücskös éjjel
Lelkem is elragadják orvul
Kereplőm forgatom csak addig
Bírjam míg fűrtjeim beérnek
S borral telik hordóm amit majd
Halálom dugaszol be végleg
Lösz-izü bort iszom a Napból
Lösz-fény perreg a szurdikokba
Csősz-pillantásom vassá dermed
Estére s kiveri a rozsdá

Háry János bordala

Az Alíscá Borrendnek
Nem asszonyöl de pincemély
Sötétje vonz lopó a kéj
Szerszáma bedugom alul
S megcsókolom fölül vadul
Nem lány ölek de szurdikok
Ahol még föl-le csúszhatok
Rozsdás a kulcs de nyitja még
A préházat s ez épp elég
Hej fénylopóval fölsvivott
Pitymallat-alkony-óborok
Miket kifröccsentett az Úr
(Talan nem fogta jól alul)
Hej Nap kövér hordója fenn
Mely ott görög a pince-menny
Grádicsain alá az éjbe
Tudom gurulhat még élembe
Ha majd a gálickék egek
Szőlőhegyén a Hold kerek
Kőasztalára könyökölve
Nagyot sercintek rá a földre
S pipámat olykor félrerakva
Napot verek naponta csapra
S iszom kancsójából az égnek
Reggel vöröst délben fehéret

Háry János búcsúpohara

Ki császárokkal paroláztam és
A világ végén lógtattam le lábom
Most engem lóbál fejfelé
A Nixtől prüszentésnyire halálom
A Hajnalcsillag csákómon a gomb
Ragyog fölöttem kóporral a síkálva
Hej bohaként elugráló napok
Vízket az egész Mindenség-kaszárnya
A virradatot véresre vakartam
Az én sebemből fröccsent fény az égre
Negyvenhat évem priccscén kitarakva
Fekszem s a kürtök riadójelére
Várok s vezényszavakra nyergelj! lóra!
Főlébred újra álmából a század
Kardot ragad s a menny Napóleonja
Megfüt előlünk nyakában lába
Mint aranyórát elveszti a Holdat
Mint aranytallér elgurul a Nap
S megtorpannak a csontlovak s a holtak
Csillagkép-csatarendbe állnak
S feltündököl akár egy generális
Rendjellel tüzdelt zubbonya az ég
Fodó obsitod vitéz Joannes Háry
Lógd kitelt meséidből elég
Ki császárokkal paroláztam és
A világ végén lógtattam le lábom
Meglóbát most és fejfelé lefelé
A Nixbe ejt le prüszentő halálom

Képeslap 1965-ből

Mészöly Miklósnak

Ültem a mélyzöld eternitlapos
konyhaasztalnál s néztem, hogy a domb
mögé – az ürbe – úgy bukik a nap,
mintha a világ vége volna ott;
s hol elsüllyedt, a felforralt sötétből
kimenekültek mind az angyalok,
félíg megfőve már, - kendermagos,
fehér és barna szárnyak seregétől
tarkállt a téli alkonyati ég;
csapkodtak, ám a köd-vattázta lég
elnyelte vad kavargásuk zajját,
csak szárnyhegyük koppant meg néha zárt
ablakomon, majd kékes fényre gyúlt
az üveg, és a pára, jégvirág
hártyáján fölfénylett az esti város:
egyszerre láttam most a Bartinát,
Baktát, Csatárt, a Jobb-s a Balparasztát,
a Sédet és a Vasuti Fasort,
s a bérházat, hol az a lány lakott,
akit nem mertem megszólítani;
és mindent megtöltött az angyali
szárnyverdesés, a hangtalan beszéd, -
láttam, hogyan szélednek szertesztét,
kísérnek át a pallón részegter,
csititanak elmérgesült vitát,
szórnak csipetnyi sőt a bablevesbe,
s szerelmespárnak juttatnak szobát,
s nagymamát templomba küldve este;
láttam, hogy szunnyad el a kisgyerek,
ha anyja vállán át föléhajol
egy rézveres, de békés angyalorr;
az állomásra épp bezakatol
a vicinális Tolna-Mözs felől,
s a forgalmista posztján, ott is egy
vasutassapkas angyal tiszteleg,
tollairól a zúzmarát lerázva;
ekkor fogtam fel: angyalok lakása
Szekszárd – a városom s a városod,
de csak amíg a hó, az éj, a csönd
párnázza, elfedvén a nappalok
lótás-futását, otromba, rekedt
lármáját, kútláncként csikorduló,
de hazugságot felvonó szavak
csörgését, - újra tó a Csörge-tó
halott vízének jégkérgé alatt,
a régi házban verset ír Babits,
Liszt zongorázik Augusznál, s szikáran
ülz a sarokban, s hallgatod te is ...
Nem tudok rólad, félig tiltva vagy,
és nem tudom még, hogy Te vezeted
a leforrázott égi sereget:
Megrontott mézű múlt napok hadát,
de már előre megmosolygok a
Mebocsátás suta őrangyalát.